

ข่าวเดือนการระบาดของศัตรูพืชประจำสัปดาห์

กองส่งเสริมการอารักขาพืชและจัดการดินปุ๋ย กรมส่งเสริมการเกษตร

ปีที่ 18 ฉบับที่ 37 ประจำวันที่ 24 พฤศจิกายน 2563

โรคใบร่วงยางพารา

เดือนเกษตรกรชาวสวนยางพาราในภาคใต้ของประเทศไทย ระวังการระบาดของโรคใบร่วงยางพารา เนื่องจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือยังคงพัดปกคลุมอ่าวไทยและภาคใต้ ทำให้ภาคใต้มีฝนตกหนักในบางพื้นที่ และขณะนี้มีรายงานว่าพบการระบาดของโรคใบร่วงยางพาราเพิ่มขึ้นในหลายจังหวัดของภาคใต้ ดังนั้น ขอให้เกษตรกรสำรวจแปลงยางพาราอย่างสม่ำเสมอ หากพบต้นยางพาราแสดงอาการใบร่วงมากผิดปกติ เมื่อพลิกดูใต้ใบปรากฏรอยช้ำ ผิวใบด้านบนบริเวณเดียวมีสีเหลืองกลม หรือมีสีสนิมขีด ให้แจ้งเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรอำเภอ หรือสำนักงานเกษตรจังหวัด เพื่อกำหนดแนวทางการควบคุมและดำเนินการป้องกันกำจัดทันที

เชื้อสาเหตุ เชื้อรา *Pestalotiopsis* sp.

ลักษณะอาการ

อาการเกิดบนใบแก่ อาการเริ่มต้นใต้ใบมีลักษณะรอยช้ำค่อนข้างกลม ผิวใบด้านบนบริเวณเดียวกันสีเหลืองกลม (chlorosis) ต่อมาเนื้อเยื่อบริเวณนี้เป็นแผลตายแห้ง (necrosis) เปลี่ยนเป็นสีคล้ำขอบแผลดำ และเปลี่ยนเป็นเนื้อเยื่อแห้งสีสนิมขีด รอบแผลไม่เป็นสีเหลือง (no yellow hallow) รูปร่างแผลค่อนข้างกลมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางมากกว่า 0.5 เซนติเมตร จำนวนจุดแผลบนแผ่นใบมีมากกว่า 1 แผล อาจเจริญลุกลามซ้อนกันเป็นแผลขนาดใหญ่ ระยะรุนแรงใบจะร่วงในที่สุด สามารถระบาดในยางทุกพันธุ์ ทำให้ผลผลิตลดลงมากกว่า 50% เมื่อใบยางร่วง ต้นยางจะผลิใบใหม่ จากนั้นประมาณ 3 เดือนเมื่อใบยางแก่เต็มที่ หากมีความชื้นที่เหมาะสมเชื้อราสามารถเข้าทำลายซ้ำ

การแพร่ระบาด

การแพร่ระบาดมักเกิดช่วงที่มีความชื้นสูงในระยะใบแก่ พันธุ์ยางทุกพันธุ์อ่อนแอต่อการเกิดโรค เชื้อสาเหตุแพร่กระจายโดยลม ฝน การเคลื่อนย้ายท่อนพันธุ์หรือวัสดุปลูกในแปลงที่เกิดโรค และมีพืชอาศัยค่อนข้างกว้าง เช่น วัชพืช สมุนไพรรวม พืชผักสวนครัว ไม้ผลบางชนิด และพืชจำพวกเฟิน

แนะนำวิธีการป้องกันกำจัด ดังนี้

1. ใส่ปุ๋ยบำรุงสม่าเสมอเพื่อสร้างความสมบูรณ์ให้กับต้นยาง สามารถสร้างใบใหม่ออกมาทดแทนใบยางที่ร่วงเนื่องจากโรคได้อย่างรวดเร็ว
2. หากสังเกตเห็นต้นยางมีใบเหลืองให้ตรวจสอบอาการของโรคบนใบ และใบยางที่ร่วง หากพบมีอาการของโรคให้รีบใช้สารเคมีฉีดพ่นทรงพุ่มให้ทั่วทั้งแปลงโดยเครื่องฉีดพ่นสารเคมีแรงดันสูง
3. สารเคมี ฉีดพ่นพุ่มใบ อย่างน้อย 2 ครั้ง (ซ้ำ 7-15 วัน)
  - เบนโนมิล อัตราผสม 20-30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ผสมสารจับใบ 2 ซีซี ฉีดพ่นพุ่มใบจากข้างล่างอัตรา 100 ลิตร/ไร่
  - โพรพิเนป หรือ แมนโคเซป หรือ คลอโรธาโลนิล อัตราผสม 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ผสมสารจับใบ 2 ซีซี ฉีดพ่นพุ่มใบจากใต้ทรงพุ่มอัตรา 100 ลิตร/ไร่
  - เฮกซาโคนาโซล (5% a.i.) อัตราผสม 30-40 ซีซีต่อน้ำ 20 ลิตร ผสมสารจับใบ 2 ซีซี ฉีดพ่นพุ่มใบจากข้างล่างอัตรา 100 ลิตร/ไร่
  - โพรปีโคนาโซล (25% a.i.) อัตราผสม 10-15 ซีซีต่อน้ำ 20 ลิตร ผสมสารจับใบ 2 ซีซี ฉีดพ่นพุ่มใบจากข้างล่างอัตรา 100 ลิตร/ไร่
  - ไทโอฟานาต-เมธิล (thiophanate methyl) อัตราผสม 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ผสมสารจับใบ 2 ซีซี ฉีดพ่นพุ่มใบจากข้างล่างอัตรา 100 ลิตร/ไร่ ฉีดพ่นพื้นสวนที่มีใบที่เป็นโรคร่วง
  - พื้นดินในสวนยางให้พ่นสารเคมีไทโอฟานาต-เมธิล (thiophanate methyl) อัตราผสม 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรืออาจใช้เชื้อจุลินทรีย์ เช่น เชื้อไตรโคเดอร์มา ควบคุมเชื้อสาเหตุโรคที่ติดมากับใบที่ร่วงลงดิน

อาการเริ่มต้น บริเวณใต้ใบมีลักษณะรอยช้ำค่อนข้างกลม

อาการในระยะต่อมา เนื้อเยื่อแห้งสีสนิมซีด

ที่มา/ภาพ : กรมวิชาการเกษตร และการยางแห่งประเทศไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ที่ปรึกษา : นางสาวสุนนา สิมาสฤกษ์ ผู้อำนวยการกลุ่มพยากรณ์และเตือนการระบาดศัตรูพืช

เรียบเรียงโดย : นางสาวดวงฤทัย กิ่งศรี นักวิชาการเกษตร กลุ่มพยากรณ์และเตือนการระบาดศัตรูพืช

กองส่งเสริมการอารักขาพืชและจัดการดินปุ๋ย

